

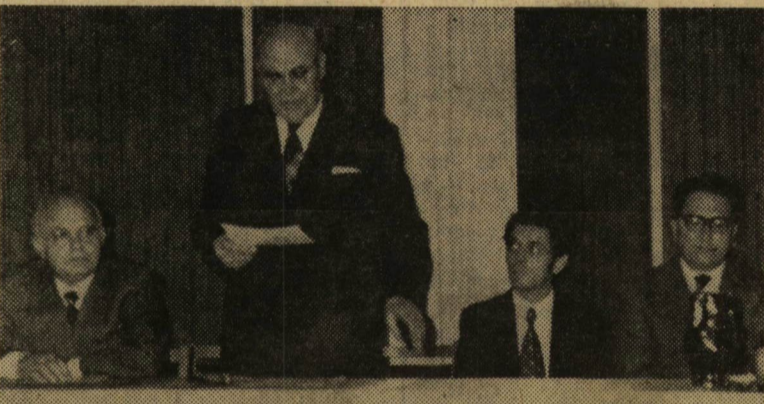
KÉT MOZGALMAS NAP
A TANÁRKÉPZŐN

Régi hagyományt élesztettek újjá a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. A Főiskolai Napok megnyitására, az ünnepi tanácsülésen, november 16-án került sor. A díszelnökség tagja volt dr. Szabó G. László, a Szegedi megyei városi Tanács elnökhelyettese dr. Moholi Károly főigazgató, dr. Grezsa Ferenc tanszékvezető főiskolai tanár, főigazgató-helyettes, dr. Rigó Jázon tanszékvezető főiskolai tanár, főigazgató helyettes, dr. Szendrői János tanszékvezető főiskolai tanár, a Tudományos Bizottság elnöke.

Megnyitó beszédében dr. Moholi Károly főigazgató köszöntötte a főiskolai oktatókat, hallgatókat és a jelenlevő vendégeket. Köszönetet mondott a rangos esemény szervezőinek. A főiskolai napok programjának ismertetése után felkérte dr. Grezsa Ferencet és dr. Rigó Jázont székfoglalójuk megtartására. Dr. Grezsa Ferenc kandidátusi értekezésének bevezetőjét olvasta föl, amelyben Németh László vásárhelyi korszakát elemezte. Dr. Rigó Jázon előjában ismertette eddigi pályafutását, majd rövid értekezést tartott az információelmélet filozófiai alapjairól.

Ezt követően a Párt, a Szakszervezet, a KISZ-szervezet, valamint a főiskola oktatóinak és dolgozóinak nevében dr. Moholi Károly főigazgató köszöntötte a főiskola nyugalmába vonuló oktatóját, dr. Klebniczki József főiskolai docenset, a földrajz tanszék munkatársát, aki negyven

éves működés után vett búcsút az aktív pedagógiai munkától. Eredményes tanári munkája mellett számtalan tanulmány és cikk jelzi kutatói tevékenységét, soha nem lankadó munkakedvét.

A főiskolai napokat dr. Moholi Károly nyitotta meg

A pedagógiai munkásságáért járó jutalmat dr. Moholi Károly főigazgató adta át. A főiskolai hallgatók is meleg szavakkal köszönték meg oktatójuknak érték telt fáradozásait.

A főiskolai napok következő eseménye: a Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának 60. évfordulója alkalmából és az 1918-as Polgári Demokratikus Forradalom győzelme emlékére rendezett dokumentumkiállítás megnyitója volt. Ez alka-

lomból dr. Fehér István tanszékvezető főiskolai tanár vázolta az Osztrózsás forradalom és a KMP megalakulásának feltételeit, folyamatát, eredményét. Köszönetet mondott továbbá a főiskola

történelem, ének-zene, rajz- és művészettörténeti tanszékeinek, valamint a Somogyi Könyvtár munkatársainak, akik lelkesen támogatták és segítettek a kiállítás rendezését. A megnyitót követően Paál Mária főiskolai hallgató olvasott föl részleteket Lengyel József: Visegrádi utca című könyvéből, majd az ének-zene tanszék növendékei adtak elő összeállított mozgalmi dalokból.

Az intézményi szintű Ifjúsági Parlament megrendezésére 15

(Folytatás a 2. oldalon.)

Szabadnap, elővizsgák, menzajegy

(3. oldal)

Kényszer szüli a jobbat

(3. oldal)

Élsport és tömegek játéka

(7. oldal)

Magyarnak lenni...

(8. oldal)

Mit tehetünk
a szakmunkásokért?

Az ötlet a hetvenes évek elején született. Akkor indult el néhány lelkes szegedi egyetemista, hogy a Csongrád megyei tanyai iskolákban felajánlja segítőkészségét, hogy szemléltető eszközöket készítsen a szertárak gazdagítására, könyveket gyűjtsön az iskola könyvtárába; hogy időföldidőre behozza a gyerekeket Szegedre, s megismertesse őket a várossal; hogy társadalmi munkával segítse az iskolák, óvodák felújítását. Ezen kezdeményezés sikeres akciói után született 1973-ban a KISZ Egyetemi és Főiskolai Tanácsának *Tegyük többet a falu közművelődéséért!* című felhívása. Aminek nyomán — immár az iskolák falai közül kilépve — úgynevezett komplex brigádok alakultak, s egy-egy településen tanár-, orvos- és jogászjelöltek együttesen próbálták munkálkodni azon, hogy előbbre vigyék a művelődés ügyét. S miközben annak lehetőségeit keresték, hogy hol és hogyan tudnának a legtöbbet használni, kamatoztatni meglévő tudásukat és képességeiket, utat találtak a szakmunkástanuló intézetekbe is. A *Szakmunkásjelöltek patrónája* Szegeden kezdődött, eleinte jórészt személyes kapcsolatokra építve. Ezekből az „egyéni akciók”-ból nőtt ki, s vált szervezett mozgalmá 1976-ra az egyetemisták és főiskolások szakmunkástanuló intézeteket patronáló tevékenysége.

Aminek kezdeti nehézségei, eredményei és problémái arra

készítették a megyei és intézményi KISZ-vezetőket, hogy közös fórumon vitassák meg a teendőket. Az 1976. november 2-án rendezett tanácskozáson tisztázták, hogy melyik felsőoktatási intézménynek mely iskolával s milyen kapcsolata van, s szó esett arról is, hogy az együttműködést hogyan lehetne és kellene továbbfejleszteni. Megbeszéltek, hogy mit várnak a szakmunkástanuló intézetek az egyetemistáktól, főiskolásoktól, illetve azok az iskoláktól.

Együttműködve

Hogyan alakultak azóta a kapcsolatok s milyen teendők vannak most? Erről kértünk tájékoztatást dr. Koczor Lajostól, a KISZ Csongrád megyei bizottságának iskolafelelősétől.

— A két évvel ezelőtti fórum után a szegedi egyetemisták és főiskolások szakmunkástanulókat patronáló akciója szélesebb körűvé és eredményesebbé vált, de napjainkban is számos problémát, illetve azok megoldásával rengeteg lehetőséget hordoz magában. Hasznos és jó, de sok területen továbbfejleszthető például a JATE-sok és a 624. számú szakmunkásképző intézet, a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Intézet együttműködése, a tanárképzősök vásárhelyi korrepetáló akciója, a SZOTE és az Egészségügyi Szak-

(Folytatás a 2. oldalon.)

A Kommunista Magyarországi Pártjának megalakulása

Hatvan éve, 1918. november 24-én alakult meg a Kommunista Magyarországi Pártja. Létrejött a történelmi szükségesség volt, döntő lépés abban a harcban, melyet a magyar munkásosztály a XIX. század hatvanas éveitől demokratikus jogaiért, felszabadulásáért, a szocializmusért vívott. Új fejezet kezdődött a magyar munkásmozgalom harcában. A párt a marxizmus-leninizmus alapján, a munkásosztály szervezett, forradalmi élcsapatoként vezette a munkásosztályt a szocialista forradalomért folytatott küzdelemben. A KPM felismerte, hogy a szocialista forradalom nemcsak történelmileg szükséges, hanem az első világháború után kialakult helyzetben időszerű feladata is a munkásosztálynak. A felismerésben nagy szerepet játszottak a Nagy Októberi Szocialista Forradalom és az Oroszországi Kommunista (bolsevik) Párt tapasztalatai.

A KMP megalakulása elválaszthatatlan a Nagy Októberi Szocialista Forradalom után egész Európán végigsöprő forradalmi hullámtól, és egyben szerves részét képezi az Osztrák-Magyar Monarchián belül 1918 elején kezdődő forradalmi folyamatnak is.

1918 novemberében, amikor hazánkban megszületett a kommunista párt, már lezajlott az első imperialista világháború. Az óriási véráldozatok és gazdasági pusztulást okozó háborúban Magyarország az Osztrák-Magyar Monarchia rendszerében, a „központi hatalmak” oldalán, Németország szövetségeseiként harcolt imperialista céljait. A háborút a központi hatalmak elvesztették. A világháború utolsó éveiben, de elsősorban az 1917—18 telétől érlelődő forradalmi helyzet forradalomba torkollott. Az 1918 őszén lezajlott polgári demokratikus forradalom megdöntötte a nagy-

birtokos-nagyfőkécs uralkodó osztály hatalmát, s a fél évszázada fennálló Osztrák-Magyar Monarchia rendszert. A polgári demokratikus köztársaság sem tudta azonban vívmányaival megoldani a magyar társadalmi fejlődés alapvető kérdéseit. A forradalmat tovább kellett fejleszteni a szocialista átalakulás irányában. A megalakuló párt választotta a történelem kihívására; legfőbb feladatának a szocialista átalakulás végrehajtását tekintette.

A Szociáldemokrata Párton belül tevékenykedő baloldali nem elégedett meg a párton belüli jobboldal és centrum polgári demokráciát idealizáló politikájával. Az MSZDP november elején még el tudta fogadtatni a polgári demokráciát stabilizáló programját, ám a baloldali szocialisták mind világosabban ismerték fel a forradalmi erők összefogásának szükségességét, de az önálló pártalapítás gondolatához nem jutottak el. „Nem tudunk más utat elképzelni, mint hogy a Szociáldemokrata Párton belül kerekedjünk felül és a tömegek segítségével tereljük forradalmi irányba a párt vezetését.” — írta visszaemlékezéseiben Hevesi Gyula. A szociáldemokrata baloldal egy része azonban egyre inkább kezdte felismerni a pártvezetéstől való elhatárolódás szükségességét is. Ezt a felfogást vallották a háború előtti ellenzék képviselői — Vágó Béla, Szántó Béla, Rudas László, Hirossik János —, míg az előző elgondolást támogatta többek között Landler Jenő, Varga Jenő, Hamburger Jenő, Pogány József és Nyisztor György.

A döntő lökést a pártalapításhoz a magyarországi munkásmozgalomnak azok a tagjai adták meg, akik orosz fogságba esett társaikkal közvetlen tanúi, sőt cselekvő részesei voltak az 1917-es orosz forradalmaknak.

Az Országos Kommunista (bolsevik) Párt Magyar Csoportja, amely 1918. március 24-én alakult meg, november 4-i értekezletén elhatározta, a Kommunista Magyarországi Pártjának megalakítását, s ennek érdekében a Szovjet-Oroszország területén harcoló magyar internacionalisták hazairányítását. A tanácskozást követő napokban körülbelül 200 kommunista aktivista indult haza. A magyar kommunista csoport vezetője Kun Béla november 17-én érkezett Budapestre, és azonnal felvette a kapcsolatot a baloldali szocialista csoportok vezetőivel. A megbeszélések eredményeként november 24-én a Városmajor utca 42-ben, Kelen Józsefék lakásán megalakult a KMP. A megválasztott Központi Bizottság tagjai lettek a volt oroszországi hadifoglyok közül Kun Béla, mint a KB elnöke, Rabonovits József, Jancsik Ferenc, Pór Ernő, Seidler Ernő, Vántus Károly, a baloldali szociáldemokraták részéről Hirossik János, Szántó Béla, Vágó Béla, Rudas László, Somló Dezső, László Jenő, Fiedler Rezső, Chlepkó Ede, az 1917-től illegálisan működő forradalmi szocialisták sorából Korvin Ottó és Mikulik József. Szamuely Tibort távollétében választották a testület tagjává. A párthoz hamarosan csatlakoztak a szakszervezetek baloldali vezetői közül néhányan és a Lukács György irányította értelmiségi kör.

A párt programja aktuálisnak ítélte a szocialista forradalomért folyó harcot. A proletárdiktatúra megteremtésében döntő szerepet szánt a munkások, parasztok, katonák tanácsainak, terve vette a termelési eszközök köztulajdonba vételét. A földkérdés megoldásában helytelenítette a földosztást, de követelte minden közép-, nagy- és egyházi birtok megváltás nélküli kisajátítását, majd a köztulajdonba került földeken a közös művelés megte-

remtését. Átmeneti követeléseik között szerepelt az üzemi munkásellenőrzés bevezetése, szorgalmazta a szakszervezetek egységét. A kommunista elutasították a tiszta szociáldemokrata kormány megalakítását, mert az sem jelentett volna előrelépést a szocialista forradalom irányában.

A meginduló pártszervező munkát nagyban segítette az először 1918. december 7-én megjelenő Vörös Újság. Hamarosan létrejöttek a KMP nemzetiségi csoportjai is, a nem magyar anyanyelvű munkások forradalmi szervezetei is. Az ifjú munkás-szövetség december 30-án csatlakozott a KMP-hez.

A fokozatosan erősödő KMP így válhatott a későbbiekben az események főszereplőjévé, sőt irányítójává, megvalósítva harcának eredményeként a történelmileg szükséges, a munkásosztály hatalmát, a Magyarországi Tanácsköztársaságot.

A KMP megalakulásának 40. évfordulóján az MSZMP által kiadott irányelvek ma is érvényesek: „Sok példamutatást ismer a XX. század története, de ezek közül csak a munkásosztály forradalmi pártja állta ki a történelmi próbát, a kommunista párt, amellyel a szociáldemokrata párt legjobb erői egyesültek és amelyhez a dolgozó nép legjobbjai is csatlakoztak. Az a párt maradt a magyar nemzet egyetlen pártja, amely mindig híven szolgálta a legigazabb érdekeket, amely a munkásosztály és a nép előtt álló feladatokat, a nemzet fejlődésének útját helyesen világította meg. Ez a párt, amely diadalra vitte a tőkés-földbirtokos hatalmat fel számoló forradalmat, az ellenforradalom elleni kemény harcban szervezte újjá és zárta szorosabbra sorait és testvérpártjaival szoros egységben győzelemre viszi a szocializmust Magyarországon.”

M. J.

Két mozgalmas nap a tanárképzőn

(Folytatás az 1. oldalról.)

órákor került sor. (Részletes tudósításunk lapunk 3. oldalán.)

Az első nap programja a 20 órákor kezdődő koncerttel zárult, amelyet a főiskola tanárai adtak

történelem szekció: Ferkel Erzsébet IV. éves magyar—történelem, Junó Mária IV. éves történelem—orosz, Kocsi Agnes IV. éves történelem—magyar, Takács Ágnes IV. éves magyar—történelem és Virág Zsuzsanna IV. éves

ció: Kolthay Ildikó IV. éves történelem—orosz, Ligárt Mária végzett biológia—rajz, Réczés Éva IV. éves magyar—ének, Savanya Etelka IV. éves földrajz—biológia, szakos hallgatók. Matematika—földrajz szekció: Csapó Tamás III. éves földrajz—testnevelés, Karchesz Éva IV. éves matematika—fizika, Korom István IV. éves földrajz—testnevelés, Soós Gábor III. éves matematika—műszaki, Varga Edit I. éves földrajz—rajz szakos hallgatók. Biológia, agrártudomány szekció: Gaál Gyula IV. éves biológia—testnevelés, Molnár László IV. éves biológia—testnevelés, Molnár Zita IV. éves biológia—testnevelés, Gera Ágnes, Szabó Sándor biológia—testnevelés, Polonkai Éva IV. éves biológia—rajz és Zseni László IV. éves biológia—testnevelés szakos hallgatók. Testnevelés, sport szekció: Balázs Edit IV. éves pedagógia—testnevelés, Gulácsi Péter IV. éves földrajz—testnevelés, és Keresztes Katalin végzett földrajz—testnevelés szakos hallgatók.

Dr. Klebniczky József munkáját a hallgatók is meleg szavakkal köszönték meg

Schubert születésének 150. évfordulójára. A jól sikerült hangversenyen közreműködtek: Békési Magdolna, Gábor Éva, Matusovits Edit, Bárdi Sándor (ének), Kemény Erzsébet, Mészáros Emma, Szabó Orsolya (zongora) és Monoki Lajos (hegedű).

A rendezvényesorozat másnapján, november 17-én tartották meg a főiskola tudományos diákkörökének konferenciáját. A rangos eseményt dr. Moholi Károly főigazgató nyitotta meg és köszöntötte a résztvevő hazai és külföldi társintézmények képviselőit is; a potsdami és a krakkói pedagógiai főiskola, a nyitrai testvérintézmény pedagógiai fakultásának képviselőit; az egri és a nyíregyházi hallgatókat, a kecskeméti óvónőképző intézet, a bajai tanítóképző főiskola, a szegedi tudományegyetem és a SZOTE küldötteit. A színvonalas dolgozatok demonstrálása után a Tudományos Bizottság eredményt hirdetett mind a nyolc szekcióban. Az országos versenyre szekciónként a következő hallgatók jutottak tovább. Pedagógia, mozgalmi nevelés szekció: Haász Aranka IV. éves, pedagógia—testnevelés, Hódi Márta IV. éves pedagógia—testnevelés, Mihucz Stella IV. éves román—matematika, Pintér Margit végzett magyar—orosz, Takács Imre IV. éves testnevelés—pedagógia, Tóth Zsuzsanna III. éves szlovák—orosz szakos hallgatók. Marxizmus—

történelem—orosz szakos hallgatók. Pszichológia, népművelés, esztétika szekció: Hajdú Mariann—Mátrai Erika III. éves matematika—rajz, Hollandi Mária IV. éves magyar—orosz, Kiss Ernő IV. éves ének—népművelés, Kurdics Erika II. éves magyar—népművelés, Ormándi János IV. éves pedagógia—testnevelés, Tóth Márta IV. éves magyar—ének szakos hallgatók. Irodalom, nyelvészet, néprajz szekció: Kovács Imre II. éves magyar—történelem, Márton Katalin III. éves magyar—népművelés, Nagy Katalin II. éves magyar—orosz, Odorics Ferenc II. éves magyar—történelem szakos hallgatók. Tantárgypedagógia, oktatástechnológia szek-

A főiskolai napok alkalmából a Teleki Blanka Kollégiumban kiállítás nyílt a hallgatók képművészeti alkotásából, valamint a kollégisták kézimunkáiból. A második nap rendezvényesorozatát a főiskolai oktatókörök bemutatkozása zárta le. Az Irodalmi Színpad a korán elhunyt író, volt főiskolai oktató Gereblyes Endre darabját mutatta be, Mihácz János rendezésében. A Kis opera együttes Haydn: A patikus című egyfelvonásos vígoperáját adta elő. A főiskolai napok záróeseményére november 21-én az Újszegedi Sportcsarnokban került sor. (Erről lapunk 8. oldalán számolunk be.)

G. R.

A kiállítást dr. Fehér István tanszékvezető főiskolai tanár nyitotta meg

Mit tehetünk a szakmunkásokért?

(Folytatás az 1. oldalról.)

iskola kapcsolata. Tény azonban, hogy még eléggé kevés az akcióban a résztvevők száma, a hallgatók nem ismerik a lehetőségeket, s vannak intézmények, ahol a tantestület felesleges aggályoskodással, fenntartásokkal nehezíti az együttműködést. A napokban az Egyetemisták és Főiskolások a szakmunkásképzésért címmel rendezett fórumon a résztvevők arra a megállapításra jutottak, hogy összehangoltabb, kölcsönös jószándékon és együttműködési készségen alapuló munkára van szükség. Alapvető fontosságú az, hogy ismerjék meg egymás igényeit, lehetőségeit és ezeket érvényesítve végezzék konkrét munkát. Az intézetek, a tanárok legyenek tisztában azzal, hogy az egyetemisták, a főiskolások miben lehetnek segítségükre, s adjanak támogatást a hallgatóknak, hogy megismerjék az iskolát, a gyerekeket, az alkalmazható módszereket. A felsőoktatási intézmények hallgatóival pedig meg kell ismertetni, hogy milyen lehetőségeket, tevékenységi formákat ad számukra a szakmunkástanulók patronálása.

Politika

A KISZ IX. kongresszusának határozata értelmében az értelmiségi fiataloknak segíteniük kell a szakmunkásképző intézményekben a politikai képzést, a tanulmányi munkát és a köznevelődési tevékenységet. A főiskolák és egyetemista diákok igen jelentős munkát végezhetnek a politikai képzésben egy-egy iskolában például a politikai vitakörök vezetésével, az aktivisták körének patronálásával, politikai vetélkedők, tótok, ünnepek programjának szervezésével. Az erre vállalkozó és alkalmas hallgatókat az egyetemeken, a főiskolán megfelelően fel kell készíteni, ideológiai, módszertani segítséget kell adni nekik. A marxizmus és pedagógiai tanszék fiatal oktatóinak kellene közreműködni a jó felkészítésben.

Szaktudás, műveltség

A szakmai tanulmányi munkában is többféle módon segíthetik az egyetemisták és főiskolások a leendő szakmunkásokat. Vállalhatnak egy-egy tárgyból korrepetálást, szakköröket patronálhatnak — úgy, hogy ez a tevékenységük ne alkalmoszerű, hanem rendszeres, egész évre szóló legyen. Segíthetnek a tanulókat felkészíteni szakmai vetélkedőkre, bekapcsolódhatnak az iskolai tanulmányi mozgalom, verseny szervezésébe. A diákokkal való foglalkozás során a tanárjelöltek szakmai, pedagógiai gyakorlatot szerezhettek, amit később munkájuk során is hasznosíthatnak. A köznevelődés terén elsősorban az várható el a felsőoktatási intézmények hallgatóitól, hogy

erőiket összefogva próbálják felkelteni az igényt a szakmunkástanuló fiatalokban az általános műveltségük magasabb szintre emelésére, a humán műveltség megszerzésére. Minden hallgató megtalálhatja ezen a területen a szakmájához kapcsolódó lehetőségeket, a neki leginkább „testhez álló” feladatokat. A magyar szakosok például vezethetnek jrodalmi köröket és színpadokat, szervezhetnek közös mozi vagy színházlátogatást követő beszélgetéseket. Az orosz szakosok bekapcsolódhatnak a Szovjetunióról rendezett iskolai vetélkedők szervezésébe. Az orvos-, gyógyszerész- és jogász jelöltek tarthatnak szakmájukhoz kapcsolódó ismeretterjesztő előadásokat. Vállalhatják iskolai klubok, KISZ-alapszervezetek patronálását. Az építő- és szabadidős táborokban a szakmunkástanulók vezetői lehetnek azok az egyetemisták és főiskolások, akik év közben is patronálják őket. Meg lehet szervezni, hogy a tanárképzősökkel együtt vegyenek részt úttörőtáborokban a szakmunkástanuló ifivezetők. Lehet segíteni a szakmunkásképző intézetekben az iskolarádió működését, az iskolaújság szerkesztését. Jó lenne, ha a Szegedről távolabb eső helységek iskoláiba is elmenének alkalmanként kulturális programjaikkal a felsőoktatási intézmények művészeti csoportjai, alkotói. Sor kerülhetne az egyetemisták, főiskolások és a szakmunkástanulók közös sportrendezvényeire.

Értékelni

S az említettek mellett még bizonyára számos lehetőség adott és adódik, ha a két fél közösen keresi azokat. A személyes, egyéni kapcsolatokat szélesebb körűvé kell fejleszteni, minél több hallgatót kell bevonnani a munkába. Alapszervezeti szinten is meg kell ismertetni az egyetemistákat, főiskolásokat a szakmunkásképzők patronálásában rájuk váró feladatokkal, a tevékenység lehetőségeivel. Sokat tehetnek ennek érdekében a kari lapok és a kollégiumi rádiók. A már most is hasznosan, jól dolgozó munkáját pedig becsüljük meg és ismerjük el megfelelően a felsőoktatási intézményekben s az iskolákban. A mozgalom szélesebb körűvé, tartalmasabbá tételéhez is használjuk fel a hosszabb ideje ilyen munkát végző hallgatók tapasztalatait. S gondoskodjunk arról, hogy a végzősek mellé időben kerüljenek alsóbbévesek, akik folytatni tudják a munkát. Az intézmények között pedig időről-időre konzultációkat kell szervezni, hogy a tapasztalatokat összegezzék megvitázzák és a további teendőket — annak érdekében, hogy az egyetemisták és főiskolások mind többet teheszenek a szakmunkásképzésért.

F. GY.

Békeakaratomk küldötte

December 1-én és 2-án Budapesten ülésezik a IX. Országos Békekongresszus. Csongrád megye küldöttei között lesz Hollandi Mária, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola IV. éves magyar—orosz szakos hallgatója is. Beszélgetésünk előtt tudta meg, hogy pszichológiai témájú diákköri dolgozata továbbjutott az OTDK-ra. Utána sietett a pedagógiai szekció ülésére, ahol ő a titkár.

— Kissé meglepő egy magyar—oroszostól...

— Csak úgy tűnik. Minden tanárjelöltnek szakja is egyben a pedagógia, feladata a nevelés. Ehhez a pszichológiára is szükség van.

— Párttag vagy, alapszervezeti KISZ-titkár, diákköri titkár, tanszéki képviselő. Nem érzed soknak?

— Nem akartam gyűjteni a tiszteket, a legtöbb véletlenül szerűen jött. Volt valami munka, elvállaltam. Elég zsúfoltak a napjaim, de ma már nemigen tudnám másképp elképzelni.

— Küldött is „véletlenül” letélt?

— A főiskolai pártszervezet és a KISZ-bizottság javasolt. Meglepett, hogy éppen én kaptam bizalmat.

— Mit vársz a kongresszustól?

— Nagyon sokat. Egy ilyen fórum rengeteg lehetőséget ad, több társadalmi réteget bekapcsol, ezek képviselőit, véleményüket megismerni mindenképpen érdekes lesz.

— Szerinted mit tehet egy főiskolák a békéért?

— Mindenekelőtt oda kell figyelnie a politikára, a világ eseményeire. Ez eleve feltételez bizonyos közösségi, közéleti érdeklődést. Enélkül nem lehet érté-

kélni, hogy nálunk béke van, hogy van valamink, amiért a világ sok helyén naponta harcolni kell. Ilyen szellemben lehet szervezni a különböző politikai és szolidaritási akciókat.

— Csak alkalmi megmozdulásokról lehet szó?

— Nem. Az orosz szakosok „Druzsba”-klubja rendszeresen szervez találkozásokat, beszélgetéseket Szegeden tanuló külföldiekkel. A nemzetközi kapcsolattartásnak persze még jó néhány lehetősége van; a béke egyik feltétele, hogy a különböző népek egymáshoz kerüljenek.

— Egy tanár mit tehet ezért?

— Az én szakommal úgy érzem igen sokat. Rengeteg irodalmi alkotás van, amely a háború és béke gondolatával, a népek barátságával, összetartozásával foglalkozik és segíthet az internacionalizmusra való nevelésben. Oroszból sem csak a nyelvet kell megtanítani, meg kell ismertetni egy országot, annak népet, kultúráját.

— Optimista vagy?

— Bizonyos életkorban mindenki meg akarja váltani a világot. Azt is tudom, hogy ez lehetetlen, de önbizalom nélkül nem lehet nekvágni. A diákköri dolgozatom címe: Miért rossz a „rossz” gyerek? Így, idézőjelben. Mert rossz gyerek szerintem nincs. Minden a tanáron múlik.

— Ha tanítás akkor is ezt fogod mondani?

— Már tanítottam egy évig, kénesítés nélkül. Ha végzek, szűkebb hazámban, Békés megyében fogok dolgozni. Oda köt minden, szeretem az ottani embereket. Optimizmussal térek vissza közéjük.

F. GY.

Kitüntetés

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa Abraham Ambrus akadémikusnak, a JATE nyugalmazott professzorának 85. születésnapja alkalmából érdemes és eredményes munkássága elismeréseként a Munka Erdemrend arany fokozata kitüntelést adományozta.

A felvételi előkészítés problémáiról

A Bölcsészettudományi Karok Felvételi Előkészítő Bizottsága november 16-án Szegeden tartotta országos értekezletét, melyen a szegediek mellett az ELTE és a KLTE bölcsészkarának képviselői vettek részt.

Az értekezletet dr. Hegyi András titkár nyitotta meg, a FEB-táborok munkájáról szóló vitaindító beszámolójával. Mint elmondta, a felvételi előkészítő munka a középiskolai oktatás nélkülözhetetlen kiegészítőjévé vált, ugyanakkor nem minden területen egységes.

E kérdések közül egyik legfontosabb, hogy a nyári táborokat milyen időtartammal, illetve létszámmal rendezzék. A nagyobb létszám mellett szól az a tény, hogy az itt szerzett ismereteket a középiskolások az érettségire való felkészülés során is hasznosíthatják.

Kiemelte, hogy a szaktárgyi előkészítő munkát a középiskolai anyag súlypontjaira kell irányítani, s nagyobb szerepet adni az írásbeliségnek.

A gyakorlólevelek készítésének helyzete és problémái címmel tartott előadást dr. Nagy József, az Előkészítő Bizottság elnöke. Jelenleg három szak —

német, orosz, francia — gyakorlólevelei nem jelentek meg még, de ezek is elkészültek, s a közeljövőben nyomtatásban is napvilágot látnak. Beszámolt arról, hogy új munkaforma kialakításával kísérleteznek: egyéves bentlakásos FEB-tanfolyamot indítanak a JATE-n.

Ezt követően a KISZ-felelősök adtak tájékoztatást az egyes karokon folyó munkáról, majd vitára került sor, melynek egyik központi témája a középiskolákkal való kapcsolat-javítása volt.

Kiosztották a táborok szervezési és oktatási kérdéseire kiírt pályázat díjait is. A jutalmazott szerzők: dr. Görömböi András, Keresztes László és Varga Katalin Debrecenből, Kapcsos Éva az ELTE-ről, Bakos Judit, Boronkay Zsuzsanna és Csapó Mária Szegedről.

Az országos értekezlet szekcióülésekkel ért véget, melyeken az egyes szaktárgyak képviselői vettek részt.

A tanácskozás résztvevőinek egy csoportja